

ОТДЕЛ ЗА ВЪНШНИ ЦЪРКОВНИ ВРЪЗКИ
на Московската патриаршия

Протоерей Николай Балашов – за киевските речи на Патриарх Вартоломей

*Заместник Председателят на Отдела за външни църковни връзки на Московската Патриаршия сподели с **РИА Новости** мисли за изказванията в Киев на Константинополския Патриарх Вартоломей, чиято визита бе свързана с 30-годишнината от независимостта на страната.*

В изказванията на Патриарх Вартоломей в Киев многократно прозвуча подбор от повтарящи се теми.

Ето за какво говори Патриархът:

Автокефалията (църковната независимост) на така наречената «ПЦУ», съставена от представители на разколнически групи, уж била предоставена съвършено законно. Мнимите «привилегии» на Константинополската катедра, които уж я овластяват с правата да взема еднолични решения по отношение на другите Православни Поместни Църкви, също били съвършено законни и канонични. Константинопол, видите ли, нищо не е изменял в традиционната православна еклесиология (учение за Църквата); точно обратното, измененията идвали уж от тези, които не се съгласяват днес да се покоряват във всичко на никога не грешащия «духовен лидер на 250 (или 300) милиона православни християни в целия свят», както обича да именува себе си «зеленият Патриарх». Ако това в някаква степен преди се е харесвало, то сега вече на всички е понятно, че болшинството от православните християни не считат Патриарх Вартоломей за свой духовен предводител след причинените от него разколнически деяния.

Киевската реторика на Патриарх Вартоломей показва, че Негово Светейшество се безпокои заради критиките за неканоничното нахлуване на Константинополската Патриаршия в украинските дела, която се чува от страна на йерарсите, богословите и историците на много православни църкви.

Но даването на убедителни отговори, които да подтикнат другите Поместни Църкви от православно семейство да признаят новопоявилата се автокефалия на «Светейшата църква на Украйна», на Патриарха не му се получава. Той просто отново и отново повтаря, че е прав винаги, защото Константинополският престол винаги е прав; че «Великата Христова Църква», с която той се отъждествява, няма нужда с когото и да било каквото и да било да обсъжда, защото никога не греши и винаги страда и се жертва за всеобщото наше благо – и предлага на всички православни да приемат това за вярно. Иначе, видите ли, те вече няма да са православни.

Но работата е там, че при нас, православните, няма и никога не е имало такъв догмат на вярата. Константинополският Патриарх съвсем не е Римския Папа. И не при нас, православните, е бил Първият Ватикански събор. Та и папската infallibilitas (неспособност да изпадне в заблуждение) според представите даже на нашите братя-католици, с които така стремително се сближава днес Фенер, е съпроводена със сериозни ограничения.

Патриархът в своята празнична реч до стените на София Киевска се жалва за някакви «неологизми, нови формулировки и опасни еклесиологични възгледи», а също и за «опити за преврат в църковните установления», които клонят към «принизяването на значимостта на Константинополския Архиепископ» едва ли не до състоянието на «музеен експонат». Даже признава, че «има мнозина, които смятат, че като че ли Вселенският Патриарх се отклонява от действителността». А в отговор, видимо, все пак чувствайки недостатък в сегашната си

аргументация, обещава «в близко бъдеще» да покаже «и съответстващите текстове, и целия ход на този (украински) въпрос».

Какво пък. Съвместно да се изучат «съответните текстове» и историческото протичане на въпроса, поканвайки за това най-добрите учени от различни страни, това отдавна предлагаше на Константинополския Патриарх Московският и на цяла Русия Патриарх Кирил, дори – по време на своето последно посещение във Фенер през август 2018 година. Тогава Патриарх Вартоломей отговори, че той няма време, пък и без това на него всичко му било ясно. Ако сега интересът към текстовете се е възобновил, можем да му препоръчаме прекрасното издание на «Възсъединяването на Киевска митрополия с Руската Православна Църква. 1676-1686 гг.: Изследвания и документи», публикувано през 2019 година в «Православная энциклопедия», под общата редакция на Волоколамския митрополит Иларион. Там е събрано всичко, което е необходимо. Книгата има 912 страници, 246 документи от архивите. Вече я превеждаме на гръцки език, въпреки, че ще е необходимо време. По-накратко основният исторически материал е представен в книгата на Кикския митрополит Никифор «Съвременния украински въпрос и неговото разрешаване съгласно Божествените и свещени канони», която е достъпна на гръцки и на английски, руското издание ще излезе всеки момент от печатницата.

Едва ли, разбира се, на разпореждащите се със съдбата на света от бреговете на Босфора, където над триста годишна историческа действителност просто се отменя само с драскане на писалката, а разколниците и предадените на анатема лица със същата лекота се превръщат в «православни йерарси», въобще ще им бъде ли интересна историческата правда и истината според каноните. За последното Константинополският Патриарх счете за нужно, за всеки случай, да каже в Киев, че тяхното тълкуване е «поверено не на кабинетни учени». Е, вие разбирате.

«Господа, Вие мислите, че държавата - това сте вие? Държавата това съм аз!», - заявил някога Луи XIV на депутатите във френския парламент.

«L'église c'est moi! (Църквата това съм аз!)», - сякаш се чува днес в речите, произнесени в Киев. Трудността е само в това, че не всички вярват в това....

Източник: <https://mospat.ru/bg/news/87923/>